

Ksaver Meško

Pomlad

Ves svet je nov. Vse nove so livade.
In ptičji zbor kipeče žvrgoli.
In v srcih nove se budijo nade.
Bolnik še v novem upu zaživi.

Drevo ob vrtu, zdelo se je suho,
a glej, poganja vendar spet zelên.
In v noč, pozimi mrtvo vso in gluho,
se nese spev, iz srečnih sre sproščen.

Moj vrt, pred kratkim še zasut ves s snegom,
v zelenju nežnem ves bahat stoji.
Še hišica ubožna tam pod bregom
se s streho novo v novi svet smeji.

Ksaver Meško

Poletno popoldne v gozdu

Odkriva se tu!
In stopajva tiho. Še tiše!
Saj sredi božje sva hiše.
Saj čutiš iz tega miru:
Gospod naš skoz gozd je šel
in blagoslov trosil povsodi,
da gozd je zavzet onemel.

Mordà tu pred nama kje hodi,
ker listič vsak prisluškuje,
če lahni korak se začuje.
Le tiho moliva! Mordà
še srečava kje ga midvò,
in blagoslovi še naju,
in bo nama, kot da sva v raju.